

SLOVENKA

Glasilo slovenskega ženstva

Št. 10.

V Trstu 8. maja 1897.

Letnik I.

Kako bi ne pela!

Po polji prostranem pohajam
In pesmice pojem glasno,
Kako bi ne pela, ko smeje.
Se zemlja in sinjé nebo.

Kako, oh kako bi ne pela,
Ko vonjata vrt mi in log,
Ko v bujnem zelenj se i svita
Vsa širna ravan na okrog.

Kako, oh kako bi ne pela,
Ko v gozdu spev sladek zveni,
Ko ptica tam dobro poznana
Popevko spet svojo drobi.

Ko v duši vre čustvo mi vroče —
Kako bi ne pela glasno,
Ko v prsih mi nekaj šepeče —
Kako je na sveti lepo!

Kristina.

Duša in srce.

Duša moja nemo sanja
Bajne in skrivnostne sanje;
Mimo nje življenje bega
Riše slike si vsakdanje.

Duša sanja... Toda srce
Divje v snu ne zna počiti,
Gleda te meglene slike,
Ah, — in hoče srečno biti!

Vida.

Pedagogiške črtice.

Spisala Danica.

II. Psihična vzgoja.

Otrokova vzgoja se prične takorekoč s prvim dnevom, ko zagleda luč sveta. Marsikatero razvajeno, trmasto dete je bilo pokvarjeno že v prvih tednih po nes-pametnem ravnanju svoje pestunje. Dete naj se nikdar ne ziblje in ne nosi okoli. Če je zdravo, bode tudi v zibelki spalo, če mu pa kaj ni prav, tudi pestovanje prav nič ne pomaga. Pač se pa dete temu tako privadi, da hoče konečno biti vedno le na rokah in vso hišo tiranizuje. — Svojo hrano naj dobiva točno ob obrokih; nikdar naj se mati ne da omehčati po njegovem kričanju. Če otrok le enkrat zapazi, da s kričanjem kaj doseže, tudi bode vedno kričal, a mati si vzgaja na ta način svoje glavo, trmasto dete.

Sicer naj pa mati pogosto prijazno govori z otrokom, naj mu poje priproste pesmice. Dasi zdaj še ničesa ne razume, vendar bodo lepi spevi dobrodejno uplivali na njegov sluh. Spoznal bode s časoma mili materini glas, njena podoba se bode že sedaj globoko vrtala v njegovem nežnem srčeci.

Koncem drugega meseca počnejo se otroci navadno smehljati. Prvi poskus bode morda le kremžanje obrazka; zategnil bode le nekoliko usteca. A kako veselje vendar za mater, ko zagleda ta prvi angeljski nasmeh na ustnicah svojega deteta! Znamenje ji je to, da se je njegov mali duh v toliko razvil, da začne svojo okolico opazovati. Zdaj je materina dolžnost, da spravi v otrokovo obližje samo lepe, estetične objekte. Podobe na steni naj predstavljajo le priproste, toda okusne stvari, n. pr. igrajoče se otroke, angelje varuhe, živali ali krajine. Podobe na kojih se nahajajo osebe, predstavljajoče se v pristni grški goloti, podobe o vojski, o lovu ali o ljubavnih parčkah nikakor ne sodijo pred otroške oči, naj si bodo še tako lepe in umetne. A to velja za poznejšo dobo še bolj nego za zdaj.

Nad posteljico se lahko pritrdi barvna žogica, ki